

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023-10(3)/16/JK

Warszawa, 1 marca 2016 r.

DECYZJA DIH-1/27/2016

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 23), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 148, z późn. zm.), art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2015 r., poz. 678, z późn. zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Genowefy Kosińskiej, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Genowefa Kosińska Sklep Ogólnospożywczy Zakład Piekarniczo Cukierniczy Stacja AUTO-GAZ w Piekoszowie, od decyzji Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Kielcach nr 166/2015 z dnia 28 grudnia 2015 r. (nr akt sprawy: ŻG.8361.254.2015), którą ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 1.101,99 zł (słownie: jeden tysiąc sto jeden złotych 99/100) z tytułu wprowadzenia do obrotu niewłaściwej jakości handlowej 37 partii artykułów rolno-spożywczych, oferowanych do sprzedaży bez opakowań, **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 27-30 października 2015 r. przez inspektorów reprezentujących Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Kielcach, zwanego dalej również „*Świętokrzyskim WIIH*”, w sklepie ogólnospożywczym, mieszczącym się w Kielcach przy ul. Piekoszowskiej 44, należącym do przedsiębiorcy Genowefy Kosińskiej, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Genowefa Kosińska Sklep Ogólnospożywczy Zakład Piekarniczo Cukierniczy Stacja AUTO GAZ w Piekoszowie, zwanej dalej również „*stroną*”, oceniono oznakowanie będących w ofercie handlowej ciast, pieczywa ciastkarskiego i wyrobów ciastkarskich, oferowanych do sprzedaży bez opakowań.

W wyniku powyższego stwierdzono, że:

1. pączek wiedeński, w ilości 6 sztuk, w cenie sprzedaży 1,50 zł/szt.,
2. eklerka, w ilości 1 sztuka, w cenie sprzedaży 2 zł/szt.,

3. drożdżówka, w ilości 3 sztuki, w cenie sprzedaży 3 zł/szt.,
4. chałka, w ilości 2 sztuki, w cenie sprzedaży 1,90 zł/szt.,
5. rogal półślodki, w ilości 2 sztuki, w cenie sprzedaży 0,80 zł/szt.,
6. bułki słodkie, w ilości 14 sztuk, w cenie sprzedaży 1,20 zł/szt.,
7. pączek z pudrem, w ilości 1 sztuka, w cenie sprzedaży 1,20 zł/szt.,
8. gwiazda, w ilości 3 sztuki, w cenie sprzedaży 1,90 zł/szt.
9. babeczka z budyniem (korpusowa), w ilości 2 sztuki, w cenie sprzedaży 2 zł/szt.,
10. ciastko francuskie z jabłkiem, w ilości 3 sztuki, w cenie sprzedaży 1,70 zł/szt.,
11. gniazdko, w ilości 3 sztuki, w cenie sprzedaży 1,50 zł/szt.,
12. napoleonka, w ilości 1 sztuka, w cenie sprzedaży 2,40 zł/szt.,
13. słomka ptysiowa, w ilości 0,75 kg, w cenie sprzedaży 20,00 zł/kg,
14. ślimaczki, w ilości 1,00 kg, w cenie sprzedaży 17,00 zł/kg,
15. oponki, w ilości 0,21 kg, w cenie sprzedaży 12,00 zł/kg,
16. ptysie mini, w ilości 0,75 kg, w cenie sprzedaży 17,00 zł/kg,
17. kulki serowe, w ilości 0,23 kg, w cenie sprzedaży 14,00 zł/kg,
18. ciastka francuskie, w ilości 0,65 kg, w cenie sprzedaży 17,00 zł/kg,
19. rureczka serowa, w ilości 1,20 kg, w cenie sprzedaży 17,00 zł/kg,
20. sezamki, w ilości 0,20 kg, w cenie sprzedaży 28,00 zł/kg,
21. ciasto jogurtowe, w ilości 0,80 kg, w cenie sprzedaży 18,00 zł/kg,
22. szarlotka (jabłecznik), w ilości 1,02 kg, w cenie sprzedaży 18,50 zł/kg,
23. makowiec, w ilości 2 sztuki, w cenie sprzedaży 10,00 zł/szt.,
24. rolada jabłkowa, w ilości 0,50 kg, w cenie sprzedaży 20,50 zł/kg,
25. rolada śmietankowa, w ilości 0,49 kg, w cenie sprzedaży 19,50 zł/kg,
26. babka cytrynowa, w ilości 1 sztuka, w cenie sprzedaży 4,50 zł/szt.,
27. raffaello, w ilości 0,56 kg, w cenie sprzedaży 26,00 zł/kg,
28. fuga, w ilości 0,84 kg, w cenie sprzedaży 16,20 zł/kg,
29. tiramisu, w ilości 9 sztuk, w cenie sprzedaży 2,50 zł/szt.,
30. piernik sułtański, w ilości 0,44 zł/kg, w cenie sprzedaży 19,50 zł/kg,
31. ptasie mleczko, w ilości 0,16 kg, w cenie sprzedaży 22,00 zł/kg,
32. agatka, w ilości 0,93 kg, w cenie sprzedaży 20,50 zł/kg,
33. madagaskar, w ilości 0,48 kg, w cenie sprzedaży 23,00 zł/kg,
34. makosernik, w ilości 0,97 kg, w cenie sprzedaży 21,00 zł/kg,
35. keks, w ilości 1 sztuka, w cenie sprzedaży 10,00 zł/szt.,
36. ciasto śliwkowe, w ilości 0,41 kg, w cenie sprzedaży 18,00 zł/kg,
37. piernik z wiśnią, w ilości 1 sztuka, w cenie sprzedaży 6,50 zł/kg,

o łącznej wartości 367,33 zł, nie odpowiadają wymaganiom jakości handlowej z uwagi na brak w miejscu sprzedaży, na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom, wykazu składników oraz w

przypadku produktów z poz. 1-7 – brak informacji dla konsumenta finalnego o masie jednostkowej. Powyższe naruszało wymagania § 19 ust. 1 pkt 3 i pkt 6 lit. a oraz ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 729), zwanego dalej „*rozporządzeniem w sprawie znakowania*”.

Przy ww. produktach znajdowały się natomiast wywieszki z nazwą towaru i ceną sprzedaży. Ustalono, że kontrolowana placówka jest sklepem firmowym Zakładu Piekarniczo Cukierniczego Genowefa Kosińska i nie sprzedaje się w niej wyrobów innych producentów a informacja o nazwie i adresie zakładu znajdowała się przed wejściem do sklepu, wobec czego stwierdzono, że został spełniony obowiązek poinformowania klienta o nazwie i adresie producenta ocenianych produktów.

W toku dalszych czynności kontrolnych stwierdzono również, że w kontrolowanej placówce dla wszystkich ww. produktów brak było obowiązkowej informacji o dacie minimalnej trwałości bądź terminie przydatności do spożycia podanej na etykiecie, w dokumentach handlowych bądź w jakikolwiek inny sposób umożliwiający kontrolującym jej sprawdzenie, co naruszało wymagania art. 9 ust. 1 lit. f w związku z art. 8 ust. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. U. UE L 304 z 22.11.2011, s. 18, z późn. zm.), zwanego dalej „*rozporządzeniem 1169/2011*”.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z 30 października 2015 r. (nr akt kontroli: ŻG.8361.254.2015).

Wobec stwierdzonych nieprawidłowości, pismem z 23 listopada 2015 r., Świętokrzyski WIIH zawiadomił przedsiębiorcę Genowefę Kosińską, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Genowefa Kosińska Sklep Ogólnospożywczy Zakład Cukierniczo-Piekarniczy Stacja AUTO GAZ w Piekoszowie, o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu 37 ww. partii niewłaściwej jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz poinformował o prawie do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona została również wezwana do przekazania informacji o wielkości obrotu osiągniętego w poprzednim roku.

W odpowiedzi na powyższe strona w piśmie z 4 grudnia 2015 r. poinformowała, że wszystkie niezbędne informacje są dostępne w placówce a personel ma obowiązek

przekazywać je konsumentom. Strona przekazała również informacje o wielkości przychodów.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 28 grudnia 2015 r., Świętokrzyski WIIH wymierzył przedsiębiorcy Genowefie Kosińskiej, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Genowefa Kosińska Sklep Ogólnospożywczy Zakład Cukierniczo Piekarniczy Stacja AUTO GAZ w Piekoszowie, w oparciu o art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną w wysokości 1.101,99 zł z tytułu wprowadzenia do obrotu 37 partii niewłaściwej jakości handlowej produktów, oferowanych do sprzedaży bez opakowań.

Pismem z 14 stycznia 2016 r., strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o zmniejszenie wymiaru kary. Uzasadniając odwołanie, strona wskazała, iż zakwestionowane towary miały niewielką wartość a wszystkie stwierdzone nieprawidłowości zostały natychmiastowo usunięte. W opinii strony istotną kwestią w sprawie jest również to, że zakwestionowane produkty nie były przeterminowane i można je było zidentyfikować z dokumentami dostaw. Strona podniosła ponadto, że w niektórych kwestiach nie dysponuje odpowiednią wiedzą, nie kwestionuje jednak ustaleń kontroli, chociaż wiele informacji o produktach przekazywali konsumentom pracownicy placówki. W związku z powyższym, zdaniem strony, wymierzona jej kara jest zbyt surowa i nie uwzględnia faktu, że przychody wskazane w dokumentach podatkowych zawierają sumę ze wszystkich prowadzonych działalności.

Pismem z 3 lutego 2016 r., Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę Genowefę Kosińską, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Genowefa Kosińska Sklep Ogólnospożywczy Zakład Piekarniczo Cukierniczy Stacja AUTO GAZ w Piekoszowie, iż przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 23), zwanej dalej „k.p.a.”, prawo do zapoznania się z aktami sprawy a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia 1169/2011, podmiot działający na rynku spożywczym odpowiedzialny za informację na temat żywności zapewnia obecność i rzetelność informacji na temat żywności zgodnie z mającym zastosowanie prawem dotyczącym informacji na temat żywności oraz wymogami odpowiednich przepisów krajowych.

Zgodnie z art. 8 ust. 5 ww. rozporządzenia, podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione.

Rozporządzenie 1169/2011, w art. 6 stanowi, że każdemu środkowi spożywczemu przeznaczonemu do dostarczenia konsumentowi finalnemu lub do zakładów żywienia zbiorowego muszą towarzyszyć informacje na temat żywności zgodnie z tym rozporządzeniem.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. U. UE L 31 z 01.02.2002 r. s. 1 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 178/2002”, podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji, w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

Rozporządzenie w sprawie znakowania, w § 19 ust. 1 pkt 3 i pkt 6 lit a stanowi, że w przypadku środków spożywczych oferowanych do sprzedaży konsumentowi finalnemu lub zakładom żywienia zbiorowego bez opakowania lub w przypadku pakowania środków spożywczych w pomieszczeniach sprzedaży na życzenie konsumenta finalnego lub ich pakowania do bezzwłocznej sprzedaży podaje się wykaz składników – zgodnie z art. 18–20 rozporządzenia 1169/2011, z uwzględnieniem informacji, o których mowa w art. 21 tego rozporządzenia, a ponadto w przypadku pieczywa – masę jednostkową.

Zgodnie z § 19 ust. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania, informacje, o których mowa w ust. 1, podaje się w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom.

W myśl art. 3 pkt 5 ustawy o jakości handlowej, jakością handlową to cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizykochemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, nie objęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi.

Ustawa o jakości handlowej w art. 40a ust. 1 pkt 3 wskazuje, że każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł. Ustalając wysokość

kary pieniężnej, zgodnie z art. 40a ust. 5 tej ustawy, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia: stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych, wielkość jego obrotów oraz przychodu, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych.

W niniejszej sprawie organ pierwszej instancji stwierdził, że w przypadku ww. produktów oferowanych do sprzedaży w placówce należącej do strony, nie uwidoczniono informacji o wykazie składników, w tym alergennych, które to informacje są wymagane przez ww. przepisy, a w przypadku siedmiu partii pieczywa ciastkarskiego nie uwidoczniono ponadto informacji o masie jednostkowej. Ponadto w placówce brak było jakichkolwiek dokumentów, na podstawie których możliwe byłoby ustalenie terminów przydatności do spożycia lub dat minimalnej trwałości wszystkich produktów. Biorąc powyższe pod uwagę, zdaniem Prezesa UOKiK, Świętokrzyski WIIH właściwie uznał, że strona wprowadziła do obrotu 37 partii artykułów rolno-spożywczych niewłaściwej jakości handlowej, co skutkowało wymierzeniem stronie kary pieniężnej z tego tytułu.

Odwołując się od decyzji, strona nie kwestionuje ustaleń kontroli, wskazuje jednak na szereg okoliczności sprawy, które, jej zdaniem, powinny wpłynąć na zmniejszenie wymiaru kary.

W pierwszej kolejności strona podnosi, że zakwestionowane produkty miały niewielką wartość, a stwierdzone nieprawidłowości zostały natychmiast usunięte.

Odnosząc się do powyższego Prezes UOKiK wskazuje, że wartość zakwestionowanych produktów została wzięta pod uwagę przez Świętokrzyskiego WIIH przy wymierzaniu kary, co wprost wynika z treści zaskarżonej decyzji. Podkreślić też należy, że zgodnie z art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, kara pieniężna za wprowadzenie do obrotu niewłaściwej jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych może wynosić od 500 zł do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie do obrotu tych artykułów. W związku z powyższym, w niniejszej sprawie, najniższą karą, jaką można było wymierzyć jest kwota 500 zł, zaś najwyższą – 1.836,65 zł (5 × 367,33 zł). Stronie wymierzono karę w wysokości 1.101,99 zł, czyli trzykrotności wartości zakwestionowanych produktów. Biorąc pod uwagę fakt, iż stwierdzone nieprawidłowości – brak informacji o wykazie składników, w tym składników alergennych – dotyczyły aż 37 partii dostępnych w kontrolowanej placówce produktów, wymierzonej stronie kary nie można uznać za nieproporcjonalną. Zdaniem Prezesa UOKiK, jest ona właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w sprzedaży były dostępne wyłącznie środki spożywcze odpowiadające jakości handlowej, a przy tym spełni swoją funkcję prewencyjną i represyjną, skłaniając stronę do przestrzegania przepisów o jakości handlowej, stosownie do wymagań przewidzianych w art. 17 ust. 2 rozporządzenia 178/2002, w świetle których,

kary za naruszenie prawa żywnościowego powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Podkreślić należy, że natychmiastowe usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości, nie zmienia faktu, że strona wprowadziła do obrotu artykuły rolno-spożywcze niewłaściwej jakości handlowej i nie stanowi przesłanki wyłączającej odpowiedzialność z tego tytułu. Ustawa o jakości handlowej w art. 40a ust. 1 pkt 3 wprowadza mechanizm polegający na tym, że każdy, w stosunku do kogo zostanie spełniona przesłanka wprowadzenia do obrotu artykułów rolno-spożywczych niewłaściwej jakości handlowej podlega karze określonej w tych przepisach. Ustawodawca zakłada więc istnienie odpowiedzialności w każdej sytuacji wymierzenia kary pieniężnej z tytułu naruszenia wymagań prawa żywnościowego.

Zauważyć też należy, że ww. art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej statuuje odpowiedzialność administracyjną podmiotów, wobec których stwierdzono naruszenie wymagań wspomnianego prawa. Odpowiedzialność wynikająca z ww. przepisów ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej opiera się na zasadzie ryzyka (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 października 2010 r., sygn. II OSK 1079/12), co oznacza, że przesłanką tej odpowiedzialności jest stwierdzenie nieprzestrzegania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków. Wobec powyższego, organ po stwierdzeniu faktu zaistnienia nieprawidłowości może wydać decyzję administracyjną wymierzającą przedsiębiorcy karę pieniężną w przewidzianej w ustawie o jakości handlowej decyzji. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których doszło do powstania nieprawidłowości, gdyż samo naruszenie prawa stanowi podstawę do wydania decyzji. Tym samym argument strony, iż nie we wszystkich aspektach prowadzonej działalności gospodarczej dysponuje odpowiednią wiedzą nie ma wpływu na wyłączenie odpowiedzialności strony za wprowadzenie do obrotu niewłaściwej jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych. Podkreślić należy, że strona jako profesjonalista prowadzący działalność gospodarczą od niemal 23 lat powinna wykonywać ją ze świadomością obowiązującego stanu prawnego i wynikających z niego konsekwencji, w szczególności w zakresie prowadzonej przez nią działalności. Przepisy prawa powszechnie obowiązującego są publikowane w publicznie dostępnych dziennikach urzędowych, wobec czego każdy ma możliwość zapoznania się z ich treścią. Nieznajomość czy niezrozumienie obowiązujących przepisów nie zwalnia zatem strony z ciężących na niej obowiązków.

Nie ma znaczenia dla sprawy również fakt, iż zakwestionowane produkty nie były przeterminowane oraz można je było zidentyfikować z dokumentami dostaw, gdyż obowiązki przedsiębiorcy w tym zakresie wynikają z obowiązujących przepisów, a nie z jego dobrej woli. Należy przy tym zauważyć również, że w kontrolowanej placówce nie było

dokumentów potwierdzających aktualność dat i terminów ww. produktów, co stanowiło przeszkodę w realizacji przepisu art. 52 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2015 r. poz. 954, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o bezpieczeństwie żywności i żywienia”, zgodnie z którym środki spożywcze oznakowane datą minimalnej trwałości lub terminem przydatności do spożycia mogą znajdować się w obrocie do tej daty lub terminu. Prezes UOKiK w tym miejscu zauważa, iż organ pierwszej instancji niesłusznie uznał, że został naruszony przepis art. 8 ust. 6 rozporządzenia 1169/2011 w związku z art. 9 ust. 1 lit. f tego rozporządzenia. Przepis ten miałby zastosowanie, gdyby istniał wymóg podawania w miejscu sprzedaży środków spożywczych oferowanych luzem informacji o dacie minimalnej trwałości lub terminie przydatności do spożycia. W art. 44 rozporządzenia 1169/2011 oraz § 19 rozporządzenia w sprawie znakowania takie obowiązki na sprzedawcę nie zostały nałożone. Nie zmienia to jednak faktu, iż sprzedawca naruszył inne regulacje prawne, gdyż powinien posiadać takie informacje w celu zapewnienia przestrzegania wspomnianego przepisu art. 52 ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia oraz zagwarantowania bezpieczeństwa środków spożywczych zgodnie z wymogami określonymi w art. 14 rozporządzenia 178/2002. Z akt sprawy wynika, że tego rodzaju danych w trakcie kontroli nie posiadał.

Strona podnosi też, że wielu informacji o produktach udzielali konsumentom pracownicy placówki.

Odnosząc się do powyższego zauważyć należy, że rozporządzenie w sprawie znakowania, w § 19 ust. 2, jednoznacznie stanowi, iż informacje o produktach sprzedawanych bez opakowań jednostkowych podaje się w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu (podkreślenia Prezesa UOKiK). Przyjąć w związku z tym należy, że spełnieniem ww. wymogu jest podanie informacji w formie wizualnej (na wywieszce, katalogu lub innej formie), a nie ustnej. Kupujący nie może więc być informowany o produkcie w sposób pośredni, wymagający od niego podjęcia czynności związanych z zasięgnięciem informacji o składzie, w przedmiotowej sprawie zapytania pracownika placówki, ponieważ to na sprzedawcy ciąży obowiązek przekazania wszystkich wymaganych prawem informacji. Z tym zakresem informacji konsument powinien się zaznajomić w sposób bezpośredni przed dokonaniem czynności zakupu. Podanie informacji w formie ustnej, z użyciem mowy, nie jest więc – w ocenie Prezesa UOKiK – spełnieniem wymogu § 19 ust. 1 pkt 3 i pkt 6 lit. a oraz § 19 ust. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania.

Podsumowując, Prezes UOKiK stwierdza, że sposób ustalenia kary i wymierzenie jej w wysokości 1.101,99 zł, były zgodne z kryteriami zawartymi w art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, tj. w toku postępowania administracyjnego wzięto pod uwagę stopień

szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów oraz przychodu, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych, zaś informacje w zakresie ww. kryteriów znalazły uzasadnienie w zebranych materiale dowodowym. Ponownie podkreślić należy, że zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia 178/2002, kary mające zastosowanie w przypadku naruszenia prawa żywnościowego powinny być m.in. skuteczne i odstrasżające. Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Poza tym, aby kara była odstrasżająca jej wysokość musi być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Dodać należy również, że, wbrew przekonaniu strony, przy miarkowaniu wysokości kary nałożonej na podstawie przepisów ustawy o jakości handlowej, obrót odnosi się do całości prowadzonej przez nią działalności gospodarczej, nie zaś tylko do tej związanej z kontrolowaną placówką.

Zgodnie z art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Kielcach w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 k.p.a. w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a., organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga wnoszona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.).

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Inspekcji Handlowej
Dariusz Łomowski